

Justitsministeriet. København, den 17. Februar 1908.

I Fortsættelse af Forhandlingerne i Samraadmødet den 19. December f. A. har det ærede Udvalg ved Skrivelse af 30. f. M. udbedt sig forskellige Oplysninger med Hensyn til de Tilfælde, i hvilke der af Justitsministeriet er tilstaaet Udsættelse af Straffuldbyrdelse saavel før som efter den nuværende Justitsministers Embedstiltrædelse, samt om, med hvilken Hjemmel saadanne Straffudsættelser ere tilstaaede, og om de ere indrømmede af nogen anden end Justitsministeren.

Foranlediget heraf skal man bemærke, at der ikke i Justitsministeriet føres særlige Registre med Hensyn til Straffudsættelse eller med Hensyn til Straffesager overhovedet, saa at udtømmende Oplysning om det paagældende Forhold kun vil kunne faas ved en Gennemgang af den aarlig adskillige Tusinde Breve omfattende Korrespondance med Overøvrighederne. Paa Grundlag af spredte Optegnelser og af Hukommelsen skal man imidlertid meddele Oplysning om nedenstaaende Tilfælde.

I. Tilfælde, i hvilke der under tidligere Justitsministres Embedsfunktion er tilstaaet Straffudsættelse:

a) Efter at det var blevet oplyst, at en Kvinde, der den 9. August 1883 for Tyveri m. m. var bleven idømt Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 4 × 5 Dage, var frugtsommelig og kunde vente sin Nedkomst i Oktober Maaned, bemyndigede Justitsministeriet i Skrivelse af 11. September 1883 vedkommende Amtmand til at stille Straffens Fuldbyrkelse i Bero til efter domfældtes Nedkomst.

b) En Arrestant var den 24. Juli 1883 for Betleri og Løsgængeri anset med Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 4 × 5 Dage. Ved Attest fra en praktiserende Læge blev det oplyst, at den paagældende led af periodisk Sindssvaghed og Utilregnelighed. Justitsministeriet udtalte derefter den 9. August 1883, at man ansaa det for rettest, at Straffen foreløbig ikke eksekveredes.

c) En fhv. Købmand, der den 5. Marts 1886 for Falsk var bleven idømt Straf af Forbedringshusarbejde i 2 Aar, viste sig at være bleven sindssyg som lidende af akut Melankoli med Vanvidsforestillinger og Sitofobi, hvorfor han ikke var i Stand til at erklære sig over Dommen ved dennes Forkyndelse. Domfældte blev efter indhentet Erklæring fra Retslægen anbragt paa en Sindssygeanstalt, og efter at Sagen var bleven forelagt Justitsministeriet, bifaldtes det i Ministeriets Skrivelse af 12. April 1886, at Dommens Forkyndelse og Straffens Afsoning udsattes, indtil domfældtes Udskrivning af Sindssygeanstalten havde fundet Sted. Da det Aaret efter til Justitsministeriet blev indberettet, at domfældtes Sygdom ifølge den af Overlægen ved den paagældende Sindssygeanstalt afgivne Erklæring var af en saadan Art, at domfældte ikke kunde ventes helbredet, blev Straffuldbyrdelsen ved Skrivelse af 27. August 1887 stillet i Bero indtil videre.

d) En Mandsperson, der den 2. September 1891 for Tyveri var bleven anset med Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 2 × 5 Dage, kunde, som det fremgik af praktiserende Lægers Erklæringer, paa Grund af kronisk Mavekatarrh ikke taale Afsoningen af Straffen. Afsoningen sattes derfor af de stedlige Myndigheder i Bero, og i December næste Aar forelagdes Sagen Justitsministeriet. Straffuldbyrdelsen blev derefter ved Ministeriets Skrivelse af 15. Februar 1893 yderligere udsat i ½ Aar, hvorhos vedkommende Amtmand anmodedes om efter det anførte Tidsrums Forløb at foranledige indsendt Erklæring fra vedkommende Distriktslæge om, hvorvidt domfældte da maatte kunne taale at udstaa den ham idømte Straf eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Da det derefter af Distriktslægens Erklæring fremgik, at domfældte paa Grund af sin Sygdom fremdeles ikke kunde taale at afsone nogen af de ommeldte Straffe, blev den ham idømte Straf eftergivet ved allerhøjeste Resolution af 30. November 1893.

e) Ved Justitsministeriets Skrivelse af 18. December 1895 blev Fuldbyrdelsen af den en Arrestantinde den 30. November s. A. idømt Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 6 × 5 Dage, da det var oplyst, at domfældte var gravid i 6te til 7de Maaned, udsat, indtil Fødselen havde fundet Sted.